

i počeli razgovarati, naravno, o ratu i ratnim neprilikama, ovaj je crkveni dostojanstvenik prigovorio Nizeteu, kako mi Hrvati ubijamo Srbe noževima. Naš pjesnik Nizeteo mu je odgovorio: "Vaša Uzoritosti, kad bismo mi Hrvati imali zrakoplove kao vi Francuzi, mi ne bismo upotrebljavali noževe, nego bismo ubijali bombama kao i vi". Na ovo se Tisserant okrenuo od Nizetea i otišao dalje kroz društvo diplomata.

Oprostite mi na slijedećoj upadici. Kad god se sjetim ovog incidenta, uvijek mi dođe na pamet, kako je majka Paskvalina, bolničarka i privatna tajnica pape Pija XII., dala tako jaku zaušnicu kardinalu Tisserantu, da mu je "zvonilo u ušima" nekoliko dana. Ovaj ponosni i bahati Francuz običavao je vrlo često žestoko kritizirati papu Pija XII. zbog vođenja vanjske politike, pa "Švabici" jednog dana sve to skupa "prikipilo", a ona "zvis po nozdrvi" Kardinala. Ovo su opisali Paul I. Murphy i R. René Arlington u svom djelu *La Popessa*. Tisserant nije volio Hrvate. Bio je u svemu na strani Srba. I neka mi se dragi Bog smiluje i oprost mi, ali mi dođe kao napast da rekнем: "Ruka joj (Paskvalini) se pozlatila!"

Mi Hrvati, kao da smo bili svjesni svojih nevaljaština, pa smo to međusobno znali i priznati i požaliti. Sjećam se primjedbe Rude Miljkovića, upravitelja pošte na Širokom Brijegu, koju je izrekao negdje u lipnju 1941.: "Bogami, mi Hrvati sjeb... smo svoju tisućugodišnju kulturu, a Srbi svoje milenijsko junaštvo". Zaista su se Srbi pokazali tih dana i mjeseci kukavicama, bili su manji od makova zrna, a mi smo Hrvati uistinu zaprljali svoju kulturu s ubojstvima i jamama. Izvanredno nadaren i načitan prof. fra Martin Sopta znao je reći prije travnja 1941.: "Bože dragi, hoću li ikada dočekati da ću morati žaliti ove napuhane i bahate Srbe?" Zaista je to i došlo, po fra Martinovu vlastitom priznanju, 1941. godine. On je promatrao Srbe godinama i vidio je sve što su radili Hrvatima. Pričao mi je bivši kateheta iz Sarajeva dr. Ante Livajušić, pred više od četvrt stoljeća (Vrlo sposoban svećenik. Umro je u Warren, Ohio), što mu je rekao jedan imam koji je radio u istom svojstvu kao i Livajušić: "Srbi su kao stjenica. Ako ju pustiš, koje = kolje (muslimani teško izgovaraju "lj"), ako ju ubiješ smrdi". Sigurno nitko bolje od nas Hrvata ovo "klanje" nije iskusio.

ZIRAL — ZAJEDNICA IZDANJA RANJENI LABUD

Knjiga 70

Dr. Fra IVO SIVRIĆ, *Krvave godine.*

Odbljesci uspomena jednoga od preživjelih.

Broj: 02366 Oznaka:

Glavni urednik: Vinko D. Lasić

Copyright © ZIRAL

Hrvatske Mladeži bb, Mostar

4851 Drexel Boulevard, Chicago, IL 60615, U.S.A.

Tisak: Croatian Franciscan Press